

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Belle en het paard

Er was eens een koopman wiens bedrijf zo groot was dat hij de rijkste handelaar was die we kennen. Hij had drie dochters, van wie er één Belle heette. Op een dag ontving de koopman bericht van vrienden ver weg, dat het niet goed ging met een deel van zijn bedrijf, en hij bereidde zich onmiddellijk voor op een reis naar die plaats. De twee oudste dochters vroegen hem allerlei opsmuk en jurken voor hen te kopen, maar Belle vroeg helemaal niets. Toen de koopman wegging, hadden de twee oudste dochters hun ogen ingewreven met uien zodat het leek alsof ze heel verdrietig waren dat hij wegging, maar Belle haar tranen waren echt.

De koopman ging weg en kwam na een tijdje aan op de plaats waar hij moest zijn. Daar werd hij zo hard geschopt en geslagen dat het een groot wonder was dat hij er vanaf kwam zonder zijn leven te verliezen. Hij besteeg snel zijn paard en keerde huiswaarts. Tegen de avond raakte hij helaas de weg kwijt, en toen het behoorlijk donker werd reed hij in de richting van een lichtje dat van een afstand scheen. Eindelijk bereikte hij een prachtig klein paleis, maar hoewel het verlicht was, leek er niemand thuis te zijn. Na een tijdje vond hij een schuilplaats en voer voor zijn paard – pure haver en niets anders. Zowel de man als dier waren uitgeput van de lange rit. Toen hij klaar was voor het paard te zorgen, stapte de man het paleis binnen. Er brandde

licht en er was een tafel gedekt voor één persoon, maar er was niemand te zien. Omdat de koopman moe was, ging hij zonder uitnodiging zitten en at een stevige avondmaal. Er was ook een prima bed en toen hij genoeg gegeten had, strekte hij zich uit en genoot van een goede nachtrust.

De volgende ochtend zag alles eruit als de avond ervoor. Het paard was goed bevoorraad, en toen het ontbijt op tafel stond, ging de koopman zitten om te eten. Toen hij op het punt stond om te vertrekken, dacht hij dat het goed zou zijn om het terrein te bekijken, en toen hij de tuin in keek, zag hij prachtige bloemen. Hij wilde een paar bloemen meenemen naar huis als cadeau voor Belle; maar zodra hij ze had aangeraakt, kwam er een paard aanrennen, zo snel als het kon, en zei: "Jij onnadenkende man, ik was goed voor je vannacht, ik gaf je onderdak en proviand, en nu steel jij de mooiste bloemen in mijn tuin."

De koopman vroeg onmiddellijk vergiffenis en zei dat hij de bloemen had willen meenemen als cadeau voor Belle, zijn dochter.

'Heb je meerdere dochters?' vroeg het paard.

"Ja, ik heb er drie en Belle is de jongste," antwoordde hij.

"Beloof mij dat je me de dochter zult geven die Belle heet; als je weigert, zal ik je van het leven beroven" zei het paard.

De koopman wilde zijn leven niet verliezen, dus beloofde hij zijn dochter naar het paleis te brengen, waarop het paard tussen de bomen verdween en de man naar huis reed.

Zodra hij zijn huis bereikte, kwamen de twee oudere dochters naar buiten en vroegen hem om de mooie dingen die ze verwachtten. Maar Belle vroeg om niks en was blij dat haar vader thuis was. Hij haalde de bloemen tevoorschijn en gaf ze aan haar. "Deze zijn voor jou, maar ze kosten je leven" en hij vertelde haar over de belofte aan het paard om zijn leven te redden. Belle zei meteen: "Ik ga mee." Ze begonnen aan hun reis en kwamen al snel aan bij het paleis.

Net zoals de eerste keer was er niemand te zien, maar de koopman vond eten voor zijn paarden en een goede stal. De tafel was ook gedekt voor twee personen en er waren twee bedden. Nadat ze het avondeten hadden opgegeten, gingen de vader en dochter naar bed. Toen ze de volgende ochtend wakker werden, vonden ze het ontbijt klaar voor beiden. Nadat ze veel liefdevolle woorden hadden uitgewisseld, gingen ze uit elkaar en de vader reed weg.

Kort voor etenstijd arriveerde het paard. Hij kwam de kamer binnen en zei: "Welkom Belle!" Ze voelde zich niet erg blij en deed er alles aan om haar tranen binnen te houden. "Je zult niets anders doen dan rondlopen in deze kamers en in de tuin," vervolgde het paard. 'Voor je maaltijden wordt gezorgd. Ik kom elke dag om twaalf uur thuis; op andere tijden moet je me niet verwachten.'

De tijd verstreek en Belle voelde zich zo eenzaam dat ze vaak verlangde naar het middaguur, wanneer het paard thuiskwam en ze met hem kon praten. Ze vond hem eigenlijk best aardig, maar één ding baarde haar

grote zorgen, namelijk dat ze geen nieuws van haar vader had. Op een dag zei ze dit tegen het paard. "Ja," zei hij, "dat begrijp ik heel goed. In de grote kamer vind je een spiegel waarin je alles kunt zien waar je aan denkt."

Ze was blij dit te horen en ging regelrecht naar de kamer waar de spiegel hing. Zodra ze aan haar vader dacht, was haar oude huis zichtbaar in het glas, en ze zag hoe hij in zijn stoel zat met een treurige uitdrukking op zijn gezicht, terwijl zijn twee dochters zongen en dansten. Belle had medelijden met hem en de volgende dag vertelde ze het paard wat ze had gezien. 'Je vader is verdrietig,' zei het paard, 'omdat hij je kwijt is. Maar hij zal zich snel beter voelen.'

Maar de volgende dag, toen Belle weer in de spiegel keek, zag haar vader er bleek en ziek uit, als iemand die dodelijk ziek is; haar beide zussen waren gekleed voor een bal en geen van beiden leek om de zwakke man te geven. Belle barstte in tranen uit, en toen het paard thuiskwam en vroeg hij wat er aan de hand was. Belle vertelde hem over haar zieke vader en vroeg of hij haar zou toestaan terug te keren en haar arme vader te verzorgen tijdens zijn ziekte.

"Als je belooft terug te komen," zei het paard, "mag je teruggaan en drie dagen blijven, maar onder geen voorwaarde mag je je woord breken."

Belle beloofde om over drie dagen terug te komen.

"Vanavond," vervolgde het paard, "voordat je naar bed gaat, moet je de spiegel onder je kussen leggen en zeggen: 'Morgen wil ik thuis zijn.' Dan zal je wens

vervuld worden. Wanneer je wenst terug te keren, moet je hetzelfde doen.'

De volgende ochtend, toen Beauty wakker werd, was ze in haar oude huis. Haar vader was zo blij haar te zien dat hij zich meteen een stuk beter voelde. Ze zorgde heel goed voor hem en op de derde dag was hij bijna beter. Hij vroeg haar nog een paar dagen extra te blijven en ze gehoorzaamde. Toen ze de derde dag daarna in de spiegel keek, zag ze het paard languit op de grond liggen voor de bank die haar favoriete zitplaats in de tuin was. Ze voelde nu dat het voor haar onmogelijk zou zijn om langer te blijven, daarom plaatste ze 's avonds, voordat ze naar bed ging, de spiegel onder haar kussen en zei: "Ik wil morgenochtend in het paleis zijn."

Ze werd de volgende ochtend wakker in het paleis en terwijl ze snel naar de tuin ging, zag ze dat het paard zo ziek was dat hij niet op zijn benen kon staan. Belle knielde neer en vroeg hem om haar te vergeven dat ze langer wegbleef dan ze had beloofd. Het paard vroeg haar of ze haar hele leven met hem wilde blijven, maar ze antwoordde dat het heel vreemd zou zijn om haar hele leven met een paard samen te leven. Het arme dier zuchtte nu zo diep dat ze medelijden met hem kreeg en zei, bang dat hij

dan en daar zou sterven, dat ze altijd bij hem zou blijven en hem nooit zou verlaten. Zodra ze deze belofte had gedaan, verdween het paard en stond een mooie jonge prins voor haar. Hij pakte haar hand en vroeg of ze geen spijt had van de belofte die ze had gedaan. Nee, zei ze, ze zou liever nu bij hem blijven dan toen hij in de vorm van een paard was. Hij vertelde haar nu dat zowel hij als het hele land betoverd waren door zijn slechte stiefmoeder, die hem in een paard had veranderd, en vertelde hem dat alleen wanneer een mooi jong meisje zou beloven bij hem te blijven, de betovering voorbij zou zijn. Hij wilde met Belle trouwen en in het paleis wonen dat van hem was. Dus lieten ze haar vader halen om bij hen in te trekken, en het huwelijk werd op prachtige wijze voltrokken en gevierd. Ze leefden lang en gelukkig samen, de prins en zijn Belle.